

BEGIĆ SALKO

DATUM I MJESTO ROĐENJA: 3.04.1948.; Tomislavgrad
NACIONALNOST: Musliman
ZANIMANJE: Inspektor civilne avijacije u Direkciji
civilne avijacije BiH

ISKAZ/IZJAVA SE ODNOSI NA:
Vrijeme od 1992. do 1995. godine i zračni most koji je postojao između RH
i Zapadne Bosne (5. Korpusa)

SVOJSTVO U KOJEM JE SVJEDOK BIO PRISUTAN:
Stručni koordinator za uspostavljanje i održavanje zračnog mosta između
Hrvatske i Zapadne Bosne

VEZA GENERALA PRALJKA S DOGAĐAJIMA NA KOJE SE
ISKAZ/IZJAVA ODNOSI:
Nema osobnih kontakata. Najrazličitija i kontinuirana pomoć iz RH za BiH

SAŽETAK

Iskaz, 37 strana

Bio u Zagrebu stručni koordinator za uspostavu i održavanje zračnog mosta između Hrvatske i Zapadne Bosne; te poslove obavljao od 1992. do 1995. Živi u Sarajevu, radi kao inspektor civilne avijacije u Direkciji civilne avijacije.

Zračni most za Bihać

Što se sve prevozilo; Imro Agotić

Minorizira obuku koju su muslimanski piloti imali u Hrvatskoj («i nije bila neka obuka, piloti nisu imali uvjeta a i ti piloti se poslije nisu vratili u BiH»)

O aktivnostima hrvatskih luka u dopremi pomoći ne zna. Humanitarni letovi tijekom 1993. i prebacivanje ranjenika za Split bili su isključivo za potrebe HVO-a Srednje Bosne BiH nabavlja tri helikoptera koji preko Zagreba trebaju doći u BiH, hrvatska strana ih je oduzela

Komentira pokazan mu dokument iz lipnja 1992. «Odluka o povjeravanju poslova kontrole leta BiH...» (dokument o uvezivanju zračnog prostora, pomoć koju RH daje BiH) – relativizira vrijednost dokumenta: «...kasnije se nije postupalo prema tom dokumentu...»

Tvrđi da nisu imali nikakvu podršku Hrvatske prilikom prijema u ICAO

Tvrđi da Juru Kapetanovića nije poznao tijekom rata, nego ga je upoznao u proljeće 2005. godine. Spominje Stipetića, Čuletića, Bagarića, Bobetka kao ljude s kojima je ostvarivao kontakt. Slaba suradnja s Hajrudinom Osmanagićem (vojnim atašeuom BiH u RH) i ljudima u njegovom Uredu

Odnos suradnje s Ambasadom nije se bitnije mijenjao ni kada je na mjesto Osmanagića došao Zijah Poprženović; imao je oslonac u Biseri Turković a suradnja je bila slabija kad je došao Kasim Trnka. Spominje Davora Domazeta Lošu, i kaže da ga je on upozoravao kako preko Ambasade BiH cure informacije; Loša mu je davao obavještajne podatke

Pokazan mu dokument iz 1994. godine, s održanog sastanka delegacija (prisutni, BiH: Bakir Karahasanović, Mahmut Cico, Omer Kulić, RH: Jure Kapetanović, Enver Mušinović) koji ukazuje da se (ipak) postupalo u skladu s ranije pokazanim dokumentom iz 1992. godine (svjedok djeluje zbunjeno, neuvjerljivo i nejasno komentira dokument)

Pokazani mu dokumenti: zahvalnice muslimanskih liječnika splitskom KBC-u (zahvala dr. Tarika Jašarevića iz 1993., za doniranih 14 800 ampula cjepiva gradu Sarajevu); svjedok o tome ne zna ništa. «Bolesni Muslimani prebačeni u Hrvatsku nisu bili u Hrvatskoj hospitalizirani nego su išli u treće zemlje». Suočen s dokumentom o liječenju Muslimana u splitskoj bolnici, odgovara da je to bilo moguće zato što je «...Split bio daleko od Zagreba» pa je mogao raditi na svoju ruku.

Ostvarena suradnja je bila stvar osobnih dogovora, prijateljstava ljudi i neoficijelnih odnosa i zahvaljujući tome je bilo suradnje

Priveden i ispitivan od MUP-a, 1995., nakon «Oluje»; Imra Agotić se jako ljutio zbog toga

Eksplozija helikoptera punog municije i naoružanja, Lučko, svjedok je bio prisutan

Napomena: ovaj iskaz je u nekim svojim dijelovima direktno suprotstavljen iskazu i tvrdnjama svjedoka Jure Kapetanovića